

Jan Jansen

(voordracht opgevoerd bij de knapenvereniging Maasdijk)

Jan Jansen was een arme tobber
Hij werkte hard en het was een dobber
Om vrouw en kroost de kost te geven
En vaak dacht hij: als ik in mijn leven
nou eens een klein gelukje had,
een erfenisje of zowat.
Dan ging ik fijn een zaak beginnen
En was ik voor mijn leven binnen.
Op zekere dag lag Jan te dromen
hij had alleen een lot genomen
een heel lot in de loterij,
de trekking kwam en toen won hij
op nummer achttienhonderdtachtig
de honderdduizend. ALLEMACHTIG
Hij was schatrijk....
toen werd de stakker
tot zijn ontnuchtering plotsklaps wakker.
Maar toch, die gouddroom van een ton
liet hem niet los. En hij begon
steeds meer naar wat fortuin te smachten.
En vast gegrift in zijn gedachten
was ook het nummer wat die nacht
hem in zijn droom die hoofdprijs bracht.
Tenslotte sprak hij tot zijn vrouw;
Als ik eens een kansje wagen zou
en ik kocht een lot, wat zou jij denken?
Die droom zal ons vast rijkdom schenken.

Ze redeneerden lang en breed
Ze debatteerden; het ging soms heet
En zeiden eindelijk, na lang zeuren:
Vooruit, het moet maar gebeuren.
Ze schraapten alles bij elkaar
De trouwring van hem en haar
die werden allebei beleend
De kruidenier werd uitgebeend
Jan kocht een lot..... en 't is waarachtig
De verkoper gaf hem nummer achttienhonderdtachtig.
Er was geen twijfel nu meer aan
de droom zou in vervulling gaan.
Zo kon het toeval toch niet spelen,
ze bouwden dadelijk luchtkastelen.
Er kwam geen einde aan want je kon
zoveel moois kopen voor een ton.
Jan sprak: een zwarte jas met slippers
en een staande witte boord en ook nieuwe hippen
is het eerste wat ik hebben moet
ik loop voor schut nou met dit goed.
'k neem ook glacétjes an me vlerken
en schei eruit met werken!
Eerst stond een winkel mij wel aan,
maar ook dat is eigenlijk niks gedaan.
Ik heb wat beters in de zin,
denk dat 'k een warenhuis begin.
Ook jan zijn vrouw kreeg vele wensen.
Ze sprak: het past bij rijke mensen
Niet meer om driehoog voor te wonen.

De rijkdom moet zich sjiek vertonen,
Want onder aristocratie
zegt men: Noblesse oblige.
We moeten ook andere meubels kopen.
Ik neem een klein rood strooien hoedje,
een fijne, ook al kost het mij een joetje.
Een rooie jurk ook bij mijn doppie
Van echte Waalstof met zo'n noppie
De kind'ren krijgen nieuwe pijtjes
we kijken iet meet op een paar heitjes.
We nemen wat goeds dat houd lang stand.
En is de drukte wat aan kant
dan maken we op ons gemakkie
een rij-toer in een open bakkie.
De kinderen jubelden: Dat is fijn.....
En kleine Jaap zei: wat een gein
ik ben de oudste en ik ga
naast Pa op de bok. Maar Pa
sprak; maak nou geen heibel hier
want waar moet anders de koetsier?
Maar toen ging kleine Jaap aan het janken
"Ik wil niet op die achterbanken....."
Jan Jansen sprong haast uit zijn vel
hij gaf zijn zoon een oorvijs snel
en roep vol boosheid tegen Jaap
Daar! En van die bok af kleine aap.

De grote dag was aangebroken.
Jan in het zondagspak gestoken
Sprak zeer nadrukkelijk tot zijn vrouw
Het is zover dus luister nou
het gaat precies zoals in mijn dromen
de laatste trekking is gekomen.
Nog honderd nummers en daarbij
het nummer van het lot van mij
zit er nog in. t 'Komt allemaal uit.
De hoofdprijs ook, dus ik maak hem buit.
Ik ga de lijst nou inspecteren
en als je mij terug ziet keren
fijn in een open rijtuig gezeten
dan fluks de vensters opengesmeten
en gooi dan één twee drie kordaat
dat ouwe zootje hier op straat
smijt al het vaatwerk maar aan scherven
d'r is niet veel aan te bederven
smijt alle meubels uit het ramen
de burens delen het wel samen.
Ik ga en breng de poet zo mee
Kijk maar uit 'raam, tot straks, tabee.
Een uurtje was voorbijgegaan
Toen klopte er een buurvrouw aan
"Vrouw Jansen, buurvrouw hé je man
die komt er in een open rijtuig an"
vrouw Jansen riep: Bij mij gezond,
daar komt de poet en zij smeed terstond
de hele boel door 't raam naar aan brokken.

Een kast een wieg, de lamp, twee klokken.

De kamerpo een bloemenvaas,

het laatste brood, een hompie kaas,

`t ging alles zo het venster uit.

Toen stopte het rijtuig en Jan riep luid:

Hou op Hou op gooi niks meer stuk

Ik heb vanmorgen door een ongeluk

Mijn been gebroken zo je ziet

en op mijn nummer viel een niet